

CARPI

Al Věint ed Tramuntâna e al Sôl

Un dě al Věint ed Tramuntâna e al Sôl i s quistiunèven: ûn al pretindîva d'esser piú fòrt che cl èter, quând i vděnn¹ un viašadôr ch'al gnîva avânti vujè sú in un tabâr. I dû litigânt i s catënn d'acòrd che a srëvv-a-stè piú fòrt chi g l'iss cavèda ed fèr in manêra che al viašadôr al s'caviss al tabâr d'indòs.

Al Věint ed Tramuntâna al tachë a supièr dimönndi fòrt, mo piú al supièva e piú al viašadôr a se tgnîva strícc al tabâr, acsë cal puvrëtt dal Věint ala fîn al lasë lë, scmintî. Al Sôl alôra al saltë fôra in cêl in tútt al sô splendôr! Dòp un pò al viašadôr, fughînt dal chèld, al s'cavë al tabâr. Acsë la Tramuntâna la dvë atgnósser che al Sôl l'era piú fòrt che lê.

T êla piasûda la stòria? Vôt turnèrla a sintîr?

*La stòria l'ë finîda
tât al nès e fât na pîva,
s'te la vô piú lóngâ
tât al nès e fât na trömmba.*

Nota 1: oggi il passato remoto in carpigiano è caduto in disuso, ma i traduttori del testo hanno voluto mantenere la situazione precedente, di cui sono ancora note varie forme. Mentre però per la III persona plurale loro hanno scritto *i vděnn*, *i catënn*, la parlante ha letto *i vdě*, *i catë*, rifatte sulla III pers. singolare *al vdě*, *al catë*.